

ДЕЈАН АЛЕКСИЋ, рођен 1972. у Краљеву. Пише поезију. Књиге песама: *Пошћуни говор*, 1995; *Доказивање сенке*, 1996; *Свагдашњи час*, 2000; *Собна митологија*, 2003; *После*, 2005; *Довољно*, 2008; *Једино већар*, 2011; *Бићи*, 2013. Књиге песама и прича за децу: *Дуѓме без кајуша*, 2002; *Пусиоловине једног зрна кафе* (поема), 2004; *Кад се разболео иећак*, 2006; *На пример*, 2006; *Нежна песма о нежном већру Дувољубу* (поема), 2006; *Божихна прича*, 2007; *Музика изражи уци*, 2008; *Игрокази*, 2010; *Пећар и иериле*, 2010; *Прича о доброј мејили*, 2010; *Сћижу блесе, чувајте се*, 2010; *Лука из олука*, 2011; *Исидора и зуб*, 2011; *Бац је добро родити се*, 2012; *Заонећка рејка звана архитекта*, 2013; *Бојан Мрвица и закојано бладо*, 2013; *Кога се ииче како живе ириче*, 2013.

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џојс Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин). Књиге песама: *У филиграну рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012. Књиге есеја и критика: *Лавиринти чипћања*, 2006; *Нејоновљиви образац*, 2012.

ДУШАН БОШКОВИЋ, рођен 1949. у Драгојевцу код Ариља. Дипломирао је 1973. и докторирао 1993. године филозофију на Филозофском факултету у Београду. Објављене књиге: *Сћановишћа у сћору*, 1981; *Есћећика у окружењу*, 2003. Приредио и поговоре написао (2012) за три књиге Сретена Марића о ликовној уметности. (М. Ј. В.)

СТЕВАН БРАДИЋ, рођен 1982. у Новом Саду. Бави се компаративном књижевношћу и филозофијом, пише поезију, студије, приказе и критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Из сенке сћиха* (група аутора), 2012; *У коћларници*, 2013. Студија: *Симулација и гасћрономија – режими чулношћи и асћекћи иденићићећа у иеснићћиву Војислава Десћоћова*, 2012.

ВЛАДИМИР ГВОЗДЕН, рођен 1972. у Новом Саду. Пише студије, огледе, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Објављене

књиге: *Јован Дучић, његов писац – огледи из имагологије*, 2003; *Чинови њисвајања – од теорије ка ѡраѓмаици текста*, 2005; *Књижевности, култура, уиоија*, 2011; *Српска њуиоисна култура 1914–1940 – ситудија о хроноиоичности сусрећа*, 2011. Приредио више књига.

ВЛАДИМИР ГЛИШИН, рођен 1930. у Новом Саду. Докторирао је 1962. године из области биофизике. Био је руководилац лабораторије за молекуларну биологију у Институту Синиша Станковић, професор на Medical School, Kuwait University, University of New Hampshire, USA. Учествовао је на бројним научним конгресима, симпозијумима, летњим школама. Радови објављени у међународно рецензираним часописима су у значајном броју цитирани, преко три хиљаде пута. Основао је 1986. Институт за молекуларну генетику и генетичко инжењерство у Београду и био први директор до пензионисања. Од 1995. је Vice President за геномску биотехнологију у компанији Huseq, Sunnyvale (Силицијумска долина), Калифорнија. Изабран је у Научно веће ICGEB-а, предавач је на међународним летњим школама, курсевима, радионицама. (М. Ј. В.)

ЛУНА ГРАДИНШТАК, рођена 1989. у Суботици. Студенткиња је мастер студија на Филозофском факултету у Новом Саду, одсек Српска књижевност и језик. Пише приказе и кратку прозу, поља интересовања и проучавања су јој Милош Црњански, савремена српска проза и поезија, а поред тога и књижевност XX века и грчки хероји у доба антике.

ЗОРАН ДИМИЋ, рођен 1966. у Врању. Основне студије филозофије и магистратуру завршио на Филозофском факултету у Београду, а докторирао 2010. године на Филозофском факултету у Загребу. Предаје Историју нововековне филозофије и Филозофију васпитања и образовања на Филозофском факултету у Нишу. Бави се највише немачком идеалистичком филозофијом и образовном проблематиком. Пише филозофске студије и радове које објављује у домаћим и страним часописима и преводи стручне текстове с немачког. Објављена књига: *Рађање идеје универзитетиа*, 2013.

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ, рођен 1936. у Смоници код Ђаковице. Пише студије и огледе из књижевности. Објављене књиге: *Милушин Ускоковић*, 1968; *Огледи*, 1969; *Мођућности речи*, 1970; *Књижевне сиваралацииво Косова на српскохрвајском језику*, 1971; *Искушења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаила Лалића*, 1974; *Криички методи*, 1975; *Тумачења савременођ романа*, 1976; *Пориреици македонских ѡсаца*, 1976; *Љеиоиа ѡсања*, 1978; *Македонски ѡсци и дела*, 1979; *Тешкоће ѡтумачења књижевнођ дела*, 1979; *Поеиика Косие Рацина*,

1979; *Огледни о македонској књижевности*, 1980; *Поетика Блажа Конеско*, 1982; *Писци и проблеми*, 1984; *Књижевне паралеле*, 1985; *Говор дела*, 1986; *Дијалог с дјелом*, 1986; *Речи на раскршћу*, 1987; *Поетика и кријика*, 1988; *Поетика Славка Јаневско*, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; *Григор Прличев у свейлосити романџизма*, 1990; *Поетика Риста Рајковића*, 1990; *Њеџоцев ѡејски џовор*, 1991; *Од Њеџоца до Лалића*, 1992; *Рејорика човјечности*, 1993; *Зајоченик ријечи (Поетика Душана Косића)*, 1994; *Писање као судбина (Поетика Михаила Лалића)*, 1994; *Обнова ѡејског џовора (Од Досијеја до Кица)*, 1995; *Факта и фигура*, 1996; *Њеџоцева психологија и филозофија стварања*, 1997; *Виђења и сновиђења*, 1999; *Самосјиси и казалице Стефана Мишрова Љубице (Прилог ѡејици)*, 2000; *По сунчаном сају (Поетика Владана Деснице)*, 2001; *Македонске ѡејске верџикале*, 2003; *Књижевно обликовање стварности*, 2003; *Маста и мудрост*, 2004; *Времекази и књигокази*, 2005; *Андријева мудроносна проза – знаци живојта и знаци умејности*, 2006; *Стварање и сазнање*, 2006; *Књижевна кријика као десета муза*, 2007; *Мијеме и ѡејеме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и джови*, 2009; *Анаграми и кријтограми у романима Умберта Ека*, 2009; *Умеће приоводања (Књижевно дело Душана Буровића)*, 2010; *Писци и посредници*, 2011; *Лавиринџи чаробног реализма Габријела Гарсије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нарајивној прози Михаила А. Шолохова*, 2012; *Сунчаном стјраном књижевности*, 2013.

ВИДОЈКО ЈОВИЋ, рођен 1956. у Пироту. Школовао се у Баваништу, Панчеву и Београду. Академик САНУ (дописни од 2003, редовни од 2009), редовни професор на Рударско-геолошком факултету, докторирао је 1990. године из области геохемије. Уредник у више зборника, приредио је дела Ј. Панчића и Д. Срејовића. Објављене књиге: *Геохемијски речник*, 1995; *Поврџинско распадање вулканских стена у Србији*, 2000; *Из историје геологије у Србији*, 2002. Објавио је више од 300 научних и стручних радова у земљи и иностранству. Члан је многих међународних научних друштава, као и Уређивачког одбора библиотеке „Поучник” Српске књижевне задруге. Његов текст о Јовану Жујовићу као геологу увршћен је у *Анџологију српских ѡхвала (XIII–XX век)*. (М. Ј. В.)

МИРОСЛАВ ЈОСИЋ ВИШЊИЋ, рођен 1946. у Стапару код Сомбора. Пише приповетке, романи, песме и записе. Објавио је више књига, а међу њима: *Лейа Јелена*, 1969; *Чешка школа*, 1971; *Дванаесет џодова*, 1977; *У дружом кружу*, 1995; *Нови џодови*, 1998; *ТБЦ* (пет романа: *Присјуу у свейлосит*, *Одбрана и пројасит Бодрожа*, *Присјуу у каи* и *семе*, *Свејовно пројсјиво* и *Присјуу у ѡочинак*), 2002; *Рајна ѡшита*, 2003. и коментари 2009; *Роман без романа*, 2004; *Сабране приовейке*,

2007; *Писма српским ђисцима*, 2007; *Завештање*, 2010; *Марџина*, 2010; *Барон из цараџа*, 2013; *Милош, Црњански*, 2013. Приредио је *Анџилологију српских ђриповедача*, 1999. и *Азбучник ђридева у српској ђрози двадесетог века*, 1991, 2007. Објавио је CD *Дела МЈВ*, 2013. у педесет нумерисаних примерака.

МИЛИЦА КРАЉ, рођена 1953. у Каменару код Крушевца. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Двери*, 1996; *Од свећлосџи свећлосџи*, 1998; *Људско месо*, 2000; *Небом расла бела црква*, 2004; *Засејах лан*, 2006; *Икона Грдана*, 2009; *Леџи Јован*, 2011. Приредила: *Зайламџи са усана ружа – анџилологија савремене љубавне ђоезије*, 2000; *Сневне Евине кћери – савремено ђесниџџиво жена у Црној Гори*, 2002; *Мајсџори смрџи – ђесници самоубице*, 2006.

ДРАГАН ЛАКИЋЕВИЋ, рођен 1954. у Колашину, Црна Гора. Пише поезију, прозу, есеје и критику. Књиге песама: *Између нас зима*, 1976; *Друџо лице*, 1976; *Исџорија болесџи*, 1980; *Боџиња из машине*, 1982; *Прокоџ*, 1987; *Боџ на Косову*, 1990; *Вечни номад*, 1993; *Породични албум*, 1997; *Зла џодина*, 1999; *Прохуја једна ђесма*, 2000; *Породични азбучник*, 2002; *Свеће на снеџу*, 2003; *Снеџ ђада дуџо*, 2004; *Снежни врџи*, 2010; *Породичне ђоеме*, 2012. Романи: *Сџуденџрад*, 1979; *Земаљски кључ*, 1985; *Чеџни ђаво*, 1987; *Масџермајнд*, 1994; *Анђео смрџи*, 1999; *Љубавна књиџица*, 2004. Књиге приповедака: *Гуслар на хармоници*, 2000; *Оноџ леџа*, 2001; *Шџаџ Свеџоџ Саве – леџенде*, 2006; *Косовске леџенде*, 2007; *Људачки рукоџис – беоџрадске ђриче*, 2008; *Шџаџ ђаџријарха Павла – леџенде*, 2010; *Леџенде о Беоџраду*, 2012. Књиге за децу: *Мач кнеза Сџефана*, 1993; *Бајка о јабуци*, 1994; *Принџеза и лав*, 1997; *Виџез Вилине џоре*, 1999; *Беоџрадска ђринџеза*, 2003; *Лаки*, 2004; *Гоца је неџџо леџо*, 2005; *Робин Худ из Тоџчидерске џуме*, 2008; *Повраџаџ Пеџра Пана*, 2012. Есеји и критичко-истраживачке књиге из српске народне и савремене књижевности: *Вук и аџдук*, 1978; *Пеџељуџина ђаџуча*, 1989; *Рече ми један ђесник*, 1996; *Драџи уредниче*, 1996; *Једна ђесма*, 1996; *Сабор ђоџинулих – дневник-роман Свеџоџара Јовановиња*, 2013. Приредио је више књига и антологија.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пеђи. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноџи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Повраџаџ у Хиландар*, 1996; *Дрво слеџоџ џаврана*, 1997; *Док нам кров ђрокиџњава*, 1999; *Ко да нам враџи лица усџуџи изџубњена* (избор), 2004; *Нећеш у ђесму*, 2011. Студије: *Од џоџема до сродника: мџџолоџки свеџ Словена у српској књижевносџи*, 2000; *Хиландарски ђуџџоџиси*, 2002; *Токови ван џокова – ауџенџични ђеснички ђосџуџици у савременој српској ђоезији*, 2004; *Језикоџворци – џонџоризам у српској*

поезији, 2006; *Дневник речи – есеји и прикази српске песничке продукције 2006–2007*, 2008; *Дневник гласова – есеји и прикази српске песничке продукције 2008–2009*, 2011; *Ђорђе Марковић Кодер – језик и мит*, 2013.

СОЊА МИЛОВАНОВИЋ, рођена 1979. у Београду. Новинарка, бави се савременом српском књижевношћу и лингвистиком. Тренутно је докторанд на Филолошком факултету у Београду. Пише научне радове и критику, објављује у периодици.

МАЈКЛ ОУКШОТ (MICHAEL OAKESHOTT, 1901–1990), британски филозоф и политички теоретичар. У својим списима бавио се темама из области филозофије историје, филозофије религије, естетике, филозофије образовања и филозофије закона. Сматра се једним од најзначајнијих и најутицајнијих представника конзервативизма XX века. Међу његова најзначајнија дела убрајају се збирке огледа *Рационализам у политици и дружи огледи*, 1962. и *О понашању човека*, 1975. (Р. Ш.)

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише поезију, прозу, песме и приче за децу и драмске текстове, бави књижевном критиком и есејистиком. Књиге песама: *Немир сна*, 1963; *Снови Јосипа Броза*, 1983; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Гроздови сребра* (хаику), 1991; *Косићи и сјене*, 1994; *Небески лан* (хаику), 2001; *Срж*, 2005; *Дама из Господске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесников прах*, 2008; *Пјесников прах*, 2008; *Монашки сонети*, 2011; *Између двије празнине*, 2011; *Дубље од слушње*, 2012; *Повраћај у праћку*, 2013; *Зрно*, 2014. Песме за децу: *Шта јујиро доручкује*, 2007; *Расићи брже, по је лако*, 2009; *Кад се уци зацрвене* (у: *Простори игре*, коаутори П. Ђаковић, П. Стевић), 2010; *Басновиће пјесме*, 2010; *Пјесме за причање*, 2013. Књиге приповедака: *Приче из Вакуфа*, 1978; *Бљесак у коцмару*, 1985; *Човјек у љуцијури*, 1986; *Преображаји*, 1997; *Додир*, 1998; *Жућа бјелина*, 1998; *Субоће без Илзе*, 2000; *Трагач из кридне реџименте*, 2003; *Био једном један*, 2003; *Библиотекар и Књижа*, 2006; *Тринаест несипрљивих прича*, 2007; *(До)иричано*, 2007; *Небесници*, 2012; *Опкучљивач прича*, 2013. Приповетке за децу: *Бајке за лијево ухо*, 1985; *Јарац у позорцију*, 1985; *Чисљач обуће и друге приче*, 1985; *Кућа на излеиу*, 1988; *Кула Кулина бана*, 1988; *Стефан на млијечном пуш*, 1994; *У кући духова*, 1998; *Воз, шаши и новине*, 2000; *Злаинодолске бајке*, 2001; *Пријаиљеи*, 2002; *Моћ дивље оскоруце и друге бајке*, 2005; *Свирала од ружиног дрвета и друге бајке*, 2009; *Гишаријада у Жежевици*, 2009; *Краљеви на вацару*, 2010; *Сишје сликар*, 2011; *Једна Прича и друге приче*, 2011. Романи: *Школа јахања*, 1990; *Јахачи и остали*, 2001; *Како ухваиши лейишра*, 2002; *Тајне краљевог града – деитекивски роман за децу*, 2004; *Небеске костурнице*,

2011. Књиге есеја и критика: *Журка код Екермана*, 2009; *Дочитивање*, 2012. Године 2004. су му објављена и *Изабрана дјела* у четири књиге.

ДРАГАН ПРОЛЕ, рођен 1972. у Новом Саду. Бави се класичном немачком филозофијом и савременом филозофијом. Докторску дисертацију „Појам повести у Хајдегеровој и Хегеловој филозофији” одбранио је 2006. године. Објављене књиге: *Хусерлова феноменолошка онтологија*, 2002; *Ум и њовеси – Хајдегер и Хегел*, 2007; *Стираноси бића – љрилози феноменолошкој онтологији*, 2010; *Хуманоси стиранос човека*, 2011; *Унутрашње иностранство – филозофска рефлексија романтизма*, 2013.

ЕНИ ПРУ (ANNIE PROULX), рођена 1935. у Норвичу, Конектикат, САД. Дипломирала је историју на Универзитету Вермонт, а магистрирала и докторирала на Универзитету Џорџ Вилијамс (данас Универзитет Конкордија) у Монтреалу. Више од тридесет година живела је у Вермонту, путујући широм Америке, али и Европе, Аустралије, Новог Зеланда. Од 1995. живи у Вајомингу, проводећи део године у северном Њуфаундленду. Писањем се почела бавити као новинарка, сарађујући са разним часописима, а њеним првим литерарним делом сматра се кратка научнофантастична прича „The Customs Lounge”, објављена 1963. у септембарском броју часописа *If*. Од краја седамдесетих сарађивала је у часопису *Gray's Sporting Journal*, где је повремено објављивала и кратке приче. Њена прва збирка прича *Heart Songs and Other Stories* изашла је 1988. године. Уследили су романи *Postcards*, 1992, *Shipping News*, 1993 (срп. превод *Лучке весиу*, 2010), збирке прича *Accordion Crimes*, 1996. и *Close Range: Wyoming Stories*, 1999, роман *The Old Ace in the Hole*, 2002, други део вајоминшких прича *Bad Dirt*, 2004, а 2008. се појавио и њихов трећи наставак *Fine Just the Way It Is* (срп. превод *Пошман*, 2010). Објавила је и књигу мемоара *Bird Cloud: A Memoir*, 2011. Једна је од најугледнијих савремених америчких прозаика и добитница бројних књижевних награда. За роман *Shipping News* добила је 1994. Пулицерову награду, а роман је касније екранизован. Широј публици, и то на светском нивоу, постала је позната захваљујући екранизацији приче „Планина Брукбек” из 2005. у режији Анга Лија. Филм је номинован за осам оскара (освојио је три: за најбољу режију, најбољи адаптирани сценарио и оригиналну музику), а освојио је и Златне глобусе за најбољи филм драмског жанра, сценарио, оригиналну песму и режију. (А. Б.)

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Пише поезију, књижевну критику, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друже њесме*, 1994; *Елеџије*,

ноктiурна, епiиде, 2001; Четири гoдишња доба, 2004; Панонске епiиде, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезија, време будуће*, 2003; *Ништа и њрах – антирoлошки пeсимизам Стeријиног Даворја*, 2006; *Стапање хоризоната – пeсништво и интeрпрeтација пeсништва у филозофској херменeутици*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниоци херменeутичког искуства*, 2011.

ДРАГИЊА РАМАДАНСКИ, рођена 1953. у Сенти. Пише студије, есеје, чланке и приказе, преводи с руског, мађарског и енглеског. Магистрирала и докторирала на наративним стратегијама В. Розанова, односно Ф. Достојевског. Од 1980. прати одређене ствараоце из руске књижевности, превodeћи и коментаришући њихова дела (М. Башкирцева, Ф. Сологуб, В. Шкловски, М. Цветајева, есејистика М. Епштејна и А. Гениса, представници руског концептуализма, поезија Ј. Бродског, теоријска продукција Ј. Тињанова итд.). Објављена студија: *Снешко у њројима – ѡревођење с лица на наличје*, 2011.

БОЈАНА СТОЈАНОВИЋ ПАНТОВИЋ, рођена 1960. у Београду. Пише књижевноисторијске, књижевнотеоријске и компаративне студије и огледе из југославистике, посебно из области експресионизма и модерне књижевности, као и књижевну критику, прозу, поезију и есеје и преводи с енглеског и словеначког. Објављене књиге: *Поетика Мирана Јарца*, 1987; *Линија додир*, 1995; *Наслеђе суматраизма – пoетичке фигуре у српском пeсништву деведесетих*, 1998; *Српски експресионизам*, 1999; *Српске пpозаиде – антиологија пeсама у пpози*, 2001; *Критичка писма*, 2002; *Морфологија експресионистичке пpозе*, 2003; *Бескрајна*, поезија, 2005; *Небомство – панорама српског пeсништва краја ХХ века*, 2006; *Побуна пpоштив средишта – нови пpилози о модерној српској књижевности*, 2006; *Оштар угао*, есеји, критике, полемике, 2008; *Заручници вајре*, проза, 2008; *Исијавање*, поезија, 2009; *Распони модернизма – ујоредна читања српске књижевности*, 2011; *Песма у пpози или пpозаида*, 2012; *Лекције о смрти*, поезија, 2013. Приредила више књига и антологија.

СВЕТЛАНА ТОМИН, рођена 1964. у Новом Саду. Бави се проучавањем српске средњовековне књижевности, пише студије и огледе. Објављене књиге: *Владика Максим Бранковић*, 2007; *Књигољубиве жене српског средњег века*, 2007; *Десетница и монахиња Анђелина Бранковић – свети мајка Анђелина*, 2009; *Мужастивене жене српског средњег века*, 2011. Приредила: *Сара српска књижевност*, 2001; Ђорђе Сп. Радојичић, *Културно благо – Да ли знаише?*, 2006; Ђорђе Сп. Радојичић, *Историјске расправе*, 2007.

МИРОСЛАВ ФИЛИПОВИЋ, рођен 1987. у Новом Саду. Истори-
чар, тренутно је на докторским студијама на Одсеку за историју Фи-
лозофског факултета у Новом Саду, област Национална историја новог
века. Бави се политичком и културном историјом Срба у Јужној Угарској
у XIX и XX веку, пише чланке, студије и приказе, објављује у периодици.

ВИЛХЕЛМ ФОН ХУМБОЛТ (WILHELM VON HUMBOLDT,
1767–1835). Био је немачки научник, државник и оснивач првог слобод-
ног универзитета у Берлину 1810. године (данас Хумболтов универзи-
тет). Утемељујући ову институцију, Хумболт је дефинисао три основна
принципа који чине стубове модерне идеје универзитета: јединство на-
уке, јединство наставе и истраживања и академска слобода професора
и студената. Једно време Хумболт је провео на месту пруског минист-
ра просвете, а од 1802–1817. био је дипломатски службеник и амбаса-
дор у Риму и Бечу. Разочаран реакционарном политиком пруске владе,
1818. се повлачи из политике и посвећује науци. Његова важнија научна
дела су: *Идеје за покушај одређења деловносносћи државе* (преведе-
но на српски 1991), 1851; *О различитосћи сјруктуре људског језика и
његовом утицају на духовни развој људског рода*, 1836; *О унутрашњој
и спољашњој организацији једне више научне установе у Берлину*, напи-
сано 1810. а први пут објављено 1896. итд. (З. Д.)

РУЖИЦА ШЕГРТ, рођена 1983. у Београду. Компаратиста и ан-
глиста, преводи с енглеског, преводе објављује у периодици.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ